

Bilag 3.DE DANSKE HANDELSFORENINGERS
FÆLLESORGANISATION*København, V., d. 3. Februar 1948.**Til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.*

I Anledning af at Prisloven udløber med Udgangen af Marts Maaned 1948, tillader De danske Handelsforeningers Fællesorganisation sig at fremkomme med følgende Forslag til Ændringer i Prisloven:

A: Ad § 8, Stk. 1: Det siges i § 8, Stk. 1, at urimelige Priser og Forretningsbetænelser er forbudt.

Med Hjemmel i denne Bestemmelse har Priskontrolraadet anset sig berettiget til i Medfør af § 13 at fastsætte saadanne Priser og Avancer paa Varer, at den Handlendes Bruttoavance bliver lavere end den Bruttoavance, som Detailhandelen havde i Kroner og Ører før Krigen paa vedkommende Vare.

Ligeledes har Priskontrolraadet i adskillige Tilfælde følt sig foranlediget til, uanset at den Avance, som den Butikshandler tog, var i Overensstemmelse med den indenfor Branchen før Krigen sædvanligt gældende Bruttoavance med Tillæg af 20 %, at tilføje den paagældende Avance som urimelig og give paagældende Handlende i Medfør af § 14 Paalæg om at ophøre med den nævnte Avanceberegning, samtidig med, at man har dikteret paagældende den Avance, han maatte tage for den nævnte Vare.

Under Hensyn til, at § 8, Stk. 2, for ikke maksimalprisbestemte Varer giver udførlig Vejledning for, hvorledes Beregningen af en Vares Pris skal finde Sted, finder Organisation en saadan Fremgangsmaade urimelig, og man skal derfor anmode om, at § 8, Stk. 1, ændres, saaledes at der for Fremtiden gives Priskontrolraadet Pligt til at følge den i § 8, Stk. 2, givne Bestemmelse, naar der i Medfør af § 13 er Tale om Fastsættelse af Maksimalpriser og Maksimalavancer, for saa vidt angaar Butikshandelen.

B: I § 8, Stk. 2, gives der den Handlende Ret til at tage Kostprisen plus en rimelig Nettoavance. Da Begrebet Nettoavance imidlertid ikke i Butikshandelen kan beregnes for en bestemt Vare, har man i Praxis, hvilken Praxis i øvrigt er godkendt af Priskontrolraadet og Prisdirektoratet, indført den saakaldte 20 %'s Regel, hvorved forstaas, at en Handlende pr. Varenhed til den Bruttoavance, som han havde umiddelbart før Krigen i Kroner og Øre, maa lægge et Tillæg af 20 %. Dette Tillæg var beregnet delvist at skulle dække Stigningen i Omkostningerne, og det blev, da Prisloven af 30. Maj 1940 blev givet, ansat til de nævnte 20 %.

Siden da har Lønningsniveauet gennemgaaet en væsentlig Ændring. Saaledes maa man regne med, at alene Lønnen til organiseret Medhjælp er steget mindst 60 % sammenlignet med Lønnen før Krigen, og det vil derfor være rimeligt, at der ogsaa blev givet den selvstændige Handlende Mulighed for at faa et yderligere Tillæg til den Bruttoavance, som han hidtil har haft, saaledes at den forøgede Arbejdsindsats, der i vidt Omfang har fundet Sted blandt Butikshandelens Udøvere, kan aflønnes paa passende Maade.

Saaledes som Prisloven er blevet administreret under Krigen og de seneste Aar, er de Vilkaar, hvorunder Butikshandelen har maattet virke, blevet stadig ringere. Ikke blot er Lovens Bestemmelser blevet mere byrdefulde for vore Medlemmer, efterhaanden, som Loven er blevet ændret, men samtidig har de prisregulerende Myndigheder fulgt en stadig skarpere Kurs overfor Butikshandelen.